

När jag för mig själv i mörka skogen går

Svensk text / Swedish lyrics

När jag för mig själv i mörka skogen går,
tänker jag på vännen, som jag aldrig får.
Tåren börjar rinna, hjärtat slå,
aldrig kan man glömma den man en gång hållit å'.
Aldrig kan man glömma den man en gång hållit å'.

Ängar, berg och dal och skog med fåglar små,
blåa himmelen med klara stjärnor på.
Allt vad havet gömmer, pärlor och koraller,
svanedun av skum och klaraste kristaller,
gräs och blommor all och lindelöv på kvist –
allting gåve jag för vännen som jag mist,
lilla vännen kär från barndomsdagar.

Text: Vendela Hebbe

Musik /Music: Wilhelm Peterson-Berger